

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.984 van 7 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 10 november 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2005.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 10 januari 2007.

Gezien het arrest nr. 189.990 van 30 januari 2009 van de Raad van State waarbij de beslissing nr. VB/05-5432/W12.383 van 5 maart 2007 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen vernietigd wordt.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feiten.

De feiten worden in de bestreden beslissing als volgt beschreven:

“U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Damauli in het district Tanahu. U bent gehuwd en heeft één dochter. Sinds 2050 (omzetting naar Gregoriaanse kalender 1993) hield u een voedingswinkel open. U was sinds 2054 (1997) lid van “Nepal Tarun Dal” (Nepal Youth Group) die verbonden is met de Congress-partij. Op 20/08/2059 (6 december 2002) kwam een Maobadi een donatie eisen en gaf u een brief. Drie dagen nadien kwam hij terug. U diende het geld mee te brengen naar de plaats van afspraak in Bhimad. Daar aangekomen namen enkele Maobadi u te voet mee naar een dorp waar u het geld overhandigde en een ontvangstbewijs kreeg. U betaalde op dezelfde manier een tweede bijdrage aan Maobadi op 10/11/2059 (22 februari 2003). Op 01/01/2060 (14 april 2003) moest u een nieuwe donatie afgeven, deze keer in Madhipool. In 2059

(2002-2003) al stapte u naar uw partij om te melden dat u bijdrages diende te betalen aan Maobadi maar ze konden u niet helpen. Op 20/09/2061 (4 januari 2005) eisten twee Maobadi 100 000 roepies van u. Omdat u dergelijk bedrag niet had gaf u 30 000. Op 3/10/2061 (16 januari 2005) deed het leger plots een huiszoeking en vonden ze de ontvangstbewijzen van Maobadi. U werd gearresteerd en in het militair kamp te Damauli opgesloten. Het leger was te weten gekomen dat u donaties had gegeven aan Maobadi. U gaf toe dit toe maar verklaarde dat het onder dwang was. De volgende dag kreeg uw vader u vrij met behulp van de districtsvoorzitter en -ondervoorzitter van "Tarun Dal" en van de districtsvoorzitter van "Congress". U ondertekende een document waarin u Maobadi niet meer zou helpen. Op 24/10/2061 (6 februari 2005) werden Maobadi in Farakchaur door het leger aangevallen. Kort nadien kwamen enkele Maobadi u opzoeken. U werd ontvoerd omdat ze vermoedden dat u informatie over Maobadi aan het leger had gegeven. U werd in Sotipasal in een huis opgesloten. Die nacht vond een vuurgevecht plaats en zag u kans te ontsnappen. U vluchtte naar uw vriend in het dorp Jamune. De volgende dag vroeg u uw vriend uw ouders in te lichten dat u naar uw oom in Pokhara ging. Uw familie raadde u aan het land te verlaten. De dag nadien werd een reisagent gevonden en op 29/10/2061 (11 februari 2005) reisde u met hem naar Delhi. U verbleef er ongeveer tien dagen in een hotel. Op 22 februari 2005 nam u een vlucht naar Parijs en op 24 februari 2005 bereikte u België. U diende hier op 25 februari 2005 een asielaanvraag in. Uw echtgenote en kind verblijven nu bij familie in Kathmandu.

U legde volgende stukken voor ter staving van uw asielrelaas: uw Nepalese identiteitskaart, uw rijbewijs, een attest van "Nepal Tarun Dal", een ledenlijst van het districtscomité van Tarun Dal, attest uitbating winkel, enkele foto's en een reçu van een bijdrage aan uw partij."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Verweerder heeft ter terechtzitting met toepassing van artikel 39/76, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) een nota met een Cedoca-antwoorddocument nep2008-043w SB 15c van 7 november 2008 omtrent de actuele situatie in Nepal neergelegd.

In de nota wordt gesteld als volgt:

"Verweerder wenst uw Raad er van op de hoogte te brengen dat de Commissaris-generaal de situatie in Nepal voortdurend opvolgt. Gezien de gewijzigde situatie in Nepal sinds de door het Commissariaat-generaal genomen beslissing op 27 oktober 2005 is het aangewezen om actuele informatie betreffende de situatie in Nepal bij te brengen, zodat de raad in staat is haar volle rechtsmacht bevoegdheid uit te oefenen en zich uit te spreken over de subsidiaire beschermingssatus.

Uit het antwoorddocument nep2007-025w van Cedoca dateert van 20 februari 2007, achtte de Commissaris-generaal het -volledig in overeenstemming met de geest van de Vreemdelingenwet - nodig om dit antwoorddocument te actualiseren, rekening houdende met de nieuwe belangrijke ontwikkelingen in Nepal.

Uit het nieuwe antwoorddocument nep 2008-043w dd. 7 november 2008 van Cedoca blijkt duidelijk dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van die aard is dat er sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld.

Gezien het hier gaat om ontwikkelingen die plaatsvonden in Nepal nadat de verweernota op 26 januari 2007 werd ingediend, konden deze gegevens uiteraard niet eerder in de procedure worden meegedeeld."

2.1.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St.

Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.1.2.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

2.1.2.3. Wanneer nieuwe gegevens voor de Raad worden aangevoerd, moet artikel 39/76, §1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet aldus worden geïnterpreteerd dat het de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die kennis neemt van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet beperkt (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, dispositief, B.S. 2 juli 2008). Dit houdt in het bijzonder in dat deze bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin moet worden gelezen dat zij de Raad er toe verplicht elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegronde of ongegronde karakter van het beroep kan aantonen en daarmee rekening te houden (*ibid.*, overw. B.29.5), op voorwaarde dat aannemelijk gemaakt wordt dat het nieuwe gegeven niet eerder in de procedure kon worden medegedeeld (GwH 30 oktober 2008, nr. 148/2008, overw. B.6.5, B.S. 17 december 2008). De Raad stelt vast dat het nieuwe gegeven, namelijk de beschrijving van de actuele feitelijke situatie in Nepal, zowel steun vindt in het rechtsplegingsdossier omdat verzoeker voorhoudt problemen te hebben ondervonden met de maoïsten en met de autoriteiten, als van die aard is dat het op een zekere wijze het ongegrond karakter van het beroep kan aantonen omdat zijn voorgehouden vrees moet berusten op de actuele feitelijke situatie en deze geen risico van vervolging uitmaakt. Daarenboven kon dit gegeven niet eerder in de procedure medegedeeld worden, vermits het betrekking heeft op een situatie die zich voordoet na de terechtzitting van 16 februari 2007.

Verzoeker verzet zich niet tegen het in aanmerking nemen van de nota van verweerder met het Cedoca-antwoorddocument nep2008-043w SB 15c van 7 november 2008.

De Raad wijst er ter terechtzitting bovendien op dat de inhoud van voormelde nota met antwoorddocument, zoals door hem gekend en aangewend, publieke informatie is (zie op www.rvv-cce.be: RvV 28 januari 2009, nr. 22.184; RvV 28 januari 2009, nr. 22.185; RvV 28 januari 2009, nr. 22.186) en haalt deze inhoud, zoals hij aangewend werd, aan.

Het nieuwe gegeven wordt bijaldien in aanmerking genomen.

2.1.2.4. Uit het kwestieuze Cedoca-antwoorddocument blijkt dat de vijandelijkheden tussen de Nepalese overheid en de maoïstische rebellen zijn stopgezet sedert het staakt-het-vuren van eind april 2006. Formeel werd het gewapend conflict beëindigd met het “Comprehensive Peace Agreement” van 21 november 2006. Op 10 april 2008 vonden historische parlementsverkiezingen plaats, die door internationale waarnemers als correct werden omschreven. Op 28 mei 2008 werd de monarchie afgeschaft en een federale democratische republiek opgericht. Afgezien van regionaal afgebakend etnisch geweld, beperkt tot de Terai, en een gering aantal incidenten waarvoor de betrokkenen bestraft zullen worden, is de

mensenrechtensituatie spectaculair verbeterd. Er is geen gegeven voorhanden dat de huidige situatie onstabiel is.

Verzoeker brengt noch in zijn verzoekschrift, noch ter terechtzitting, enige contra-indicatie bij ter weerlegging van deze, in relatie tot het ogenblik waarop hij zijn land verliet, gewijzigde toestand in Nepal. Hij maakt niet aannemelijk dat zijn voorgehouden problemen actueel zijn en bijaldien dat hij in geval van een terugkeer nog vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kan vrezen.

2.2. Verzoeker brengt geen enkel element bij ter beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. In het licht van bovenvermelde vaststelling betreffende de actuele situatie in Nepal, die met toepassing van artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet wezenlijk is voor dergelijke beoordeling, kan niet worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet voorhanden is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 mei 2009 door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
mevr. A. VAN ISACKER,	rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. W. MULS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

F. HOFFER.